

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 3. studenoga 2013.

Video

Zakejevo obraćenje

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Ulomak iz Lukinog Evanđelja ove nedjelje pokazuje nam Isusa koji, na svome putu prema Jeruzalemu, ulazi u Jerihon. To je posljednja etapa putovanja koje saima u sebi smisao čitavog Isusovog ivota, posvećenog traenju i spašavanju izgubljenih ovaca doma Izraelova. Ali što se više blii svome cilju, to se više oko Isusa stee krug neprijateljstva.

Ipak, u Jerihonu se dogodio jedan od najradosnijih događaja koje je opisao sveti Luka: Zakejevo obraćenje. Taj je čovjek izgubljena ovca, prezren i "izopćen", jer je carinik, štoviše, nadcarinik toga grada, prijatelj omraenih rimskih okupatora, lopov i izrabljivač.

Spriječen pribliiti se Isusu, vjerojatno zato što je bio na lošem glasu, i budući da je bio niska stasa, Zakej se penje na stablo da vidi Učitelja dok bude prolazio. Taj izvanjski, pomalo smiješni, čin izraz je, međutim, unutarnjeg čina čovjeka koji se pokušava izdići iznad mnoštva da stupi u dodir s Isusom. Sam Zakej ne zna duboki smisao tog svog čina; ne zna zašto to čini, ali čini upravo to; niti se usuđuje nadati se da udaljenost koja ga dijeli od Gospodina moe biti prevladana; zadovoljava se time da ga vidi u prolazu. Ali Isus, kada je došao do toga stabla, zove ga po imenu: "Zakeju, urno siđi! Danas mi je proboraviti u tvojoj kući" (Lk 19, 5). Taj čovjek malen rastom, odbačen od svih i daleko od Isusa, je kao izgubljen u anonimnosti; ali Isus ga zove, i to ime u jezicima onog doba ima značenje puno aluzija: "Zakej" naime znači "Bog se spominje". Lijepo je to: "Bog se spominje".

I Isus odlazi u Zakejevu kuću, izazvavši time kritike svih itelja Jerihona. Jer, znate, i u to se doba puno ogovaralo. Ljudi govoraše: „Kako to da od svih časnih ljudi u ovome gradu, on ide upravo tom cariniku?" Da, zato jer je on bio izgubljen; i Isus kae: "Danas je došlo spasenje ovoj kući jer i on je sin Abrahamov!" (Lk 19, 9). U Zakejevu kuću, od toga dana, uđe radost, uđe mir, uđe spasenje, uđe Isus.

Nema tog zanimanja ili društvenog položaja, nema toga grijeha ili zlodjela koje bi moglo izbrisati iz Bojeg sjećanja i srca ijednog od njegovih sinova. "Bog se spominje", uvijek, ne zaboravlja nikog od onih koje je stvorio; on je Otac, uvijek budno i s ljubavlju čeka neće li vidjeti kako se u srcu njegova djeteta ponovno javlja elja da se vrati kući. I kada prepozna tu elju, pa bila ona i jednostavno nagoviještena, i mnogo put i nesvjesna, odmah mu hrli ususret da bude uza nj i svojim mu oproštenjem olakša put obraćenja i povratka. Ali pogledajmo danas Zakeja na stablu: smiješan je, ali to je čin spasenja. A ja tebi kaem: ako te nešto tišti, ako se stidiš mnogih stvari koje si počinio, zaustavi se malo, ne boj se, misli na to da te Netko čeka, jer nije nikada prestajao čekati te, misliti na tebe. A taj netko je tvoj Otac, to je Bog, to je Isus koji te čeka. Uspni se, kao što je učinio Zakej; uzveri se na stablo elje za oproštenjem. Ja ti jamčim da se nećeš razočarati. Isus je milosrdan i nikada se ne umara opraštati. Upamtite to dobro, takav je Isus.

Braćo i sestre dopustimo i mi Isusu da nas pozove po imenu! U dubini srca, poslušajmo njegov glas koji nam kae: "Danas mi je proboraviti u tvojoj kući", to jest u tvom ivotu. I prihvatimo ga s radošću: on nas moe promijeniti, moe preobraziti naše srce od kamena u srce od mesa, moe nas osloboditi od sebičnosti i učiniti od našega ivota dar ljubavi. Isus to moe učiniti. Dopusti Isusu da svrne svoj pogled na tebe.